

andre lande lever op til disse standarder, hvis de vil eksportere varer til Danmark.

De frie kapitalbevægelser skal begrænses for at komme ud af den utålelige situation, vi har i dag, hvor de internationale finansielle markeder har fået deres eget liv, og hvor over 95 procent af transaktionerne intet har med reelle investeringer at gøre, men udelukkende er ren kasinovirksomhed. Mulighederne for brug af de såkaldte afledte instrumenter til kortfristet spekulation skal derfor afskaffes, og der skal indføres Tobin-skat på finansielle transaktioner.

Inden for landbruget er genindførelse af de veterinære grænser en absolut forudsætning for dyrevelfærd og forbrugersundhed.

Mennesker skal frit have lov til at bevæge sig til det land, de ønsker at bo og arbejde i. De skal på alle måder sikres samme løn- og ansættelsesforhold som den lokale befolkning – og enhver form for diskrimination skal bekæmpes. Der skal føres en aktiv bistandspolitik, sådan at ulande kan undgå en massiv hjerneflugt.

Græsrodder, folkelige bevægelser, ngo'ere, fagforeninger og andre folkelige organisationer er de kræfter, som kan og skal skabe radikale sociale, demokratiske og miljømæssige forbedringer i Danmark, i Europa og i Verden. Derimod har Enhedslisten ikke – i modsætning til bl.a. dele af Socialdemokratiet og SF – nogen illusioner om, at statsbureaukratiet (i EU eller Danmark) eller økonomiske og politiske magthavere kan sikre sådanne forbedringer.

Enhedslistens demokratiske alternativ bygger på, at en udvidelse af demokratiet er en integreret del af den socialisme, Enhedslisten kæmper for, men demokrati er også et vigtigt mål i sig selv. Derfor kæmper Enhedslisten for en udvidelse af demokratiet, sådan at det repræsentative demokrati suppleres med øgede muligheder for direkte deltagelse og indflydelse og for at øge det reelle indhold i de kollektive og individuelle demokratiske rettigheder.

3. Mellestatsligt, konventionsbaseret samarbejde

Den nuværende centralistiske EU-konstruktion, der er stærkt på vej til at blive en ny supermagt, blokerer for gennemførelsen af såvel Enhedslistens socialistiske som demokratiske målsætninger. Den vanskeliggør også de folkelige bevægelsers mulighed for at få indflydelse på de

politiske beslutninger. Enhedslisten foreslår derfor i stedet et mere fleksibelt og smidigt europæisk samarbejde, der kan tage hensyn til og respektere forskellighederne i Europa. Enhedslistens vision er ikke kun en vision for Danmark – det er en international vision. Denne samarbejdsmodel kunne kaldes Organisationen for Europæisk Samarbejde (OES), men dybest set er det jo ikke vigtigt, om OES hedder OES, EU eller noget tredje, men OES vil i dette debatoplæg blive brugt som betegnelsen for Enhedslistens alternativ til det nuværende EU – for dermed at tydeliggøre dette alternativ.

OES skal bygge på mellemstatslige aftaler indgået mellem de forskellige europæiske lande på de områder, hvor de enkelte lande finder det nødvendigt. Dette gælder alle relevante politiske områder, for eksempel miljø, narkosmugling, flygtninge, landbrug, fiskeri og så videre. At en aftale er mellemstatslig betyder, at et medlemsland har vetoret – eller til enhver tid er sikret retten til at meddele, at man ikke er interesseret i at indgå en aftale, hvis en aftale ikke er tilfredsstillende for det pågældende land.

Men det mellemstatslige aspekt betyder også, de enkelte lande er i deres gode ret til at lave andre politiske organisationer, institutioner eller fora end de allerede eksisterende. For eksempel kunne det være, at vi i Norden kunne finde på at oprette et Nordisk Miljøråd, eller at EU-lande ved Middelhavet sammen med de nordafrikanske lande kunne finde på at lave et Middelhavsråd for Miljø. Enhedslistens vision bygger i det hele taget på, at der oprettes regionale samarbejdsfora til de konkrete problemer, der skal løses.

Enhedslisten mener ligeledes, at det mellemstatslige samarbejde i OES skal bygge på, at det altid vil være tilladt at gå foran med bedre regler inden for de forskellige områder, dvs. at man i de enkelte lande for eksempel kan indføre bedre miljø- og socialstandarder end de minimumsregler, der vil blive vedtaget i OES. Udenlandske producenter skal herefter være forpligtede til at overholde disse standarder, der er højere end de fælles mindsteregler. Det modsatte – at gå bagud – kan dog ikke være tilladt, fordi man dermed bryder en indgået international aftale, og i så fald må man træde ud af de relevante fora eller aftaler indgået i OES-regi.